

Jolanta Dębowska

Dąbki, gm. Darłowo, woj.
koszalińskie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 12, 11-12

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Poniżej nie natrafiono na poziom mezolityczny /niższy/. Został on zniszczony w tym miejscu przez wody rzeki, która częściowo zmieniając koryto utworzyła zakole nad którym osiedliła się później ludność neolityczna, a które zniszczyło dawniejszy mezolityczny poziom kulturowy.

W poziomie torfów /a spodem i szarych gytii muszlowych wypełniających wspomniany łuk koryta rzeki/, w których wystąpiły zabytki neolityczne, natrafiono na pokład gałęzi drzew oraz pni drzewnych dochodzących do ok. 20 cm średnicy, noszących ślady łamania i obcinania bocznych gałęzi. Ze względu na małą powierzchnię wykopów nie udało się stwierdzić, czy układ tych gałęzi i pni był przypadkowy, czy też mogą to być pozostałości jakichś umocnień brzegowych.

Wykop II/78 powtórzył obserwacje stratygraficzne z wykopu I/78, oraz dostarczył dalszych wyrobów krzemiennych, kości, rogów i ości oraz łusek rybich, a także kilku fragmentów ceramiki. Z obydwu wykopów pochodzą liczne węgle drzewne umożliwiające datowanie poziomu kulturowego. Pobrano także dalsze próbki do analizy palynologicznej z warstw gytii leżących poniżej spągu torfów.

DĄBKI, gm. Darłowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Jolanta Dębowska.
Finansowało Muzeum Okręgowe oraz WKZ w Koszalinie. Drugi sezon badań. Osadnictwo mezolityczne - kultura chojnicko-pieńkowska oraz neolityczne - kultura pucharów lejkowatych.

Stanowisko leży na skraju piaszczysto-żwirowej wysoczyzny i zatorfionej zatoki jeziora Bukowo. Prace prowadzono na osadzie zachowanej w postaci bogatej krzemienicy /wykop I/78 - 100 m²/ oraz w torfowisku przylegającym do osady /wykop II/78 - 5 m²/. Przeprowadzono również kilka linii wierceń instorfem, dzięki którym ustalono układ warstw naturalnych oraz zasięg warstwy kulturowej.

Z osady uzyskano 6 138 krzemieni, w tym 490 narzędzi i 264 rdzenie. W inwentarzu znajduje się m. in. ciosak dłutowaty zbliżony do okazów rugijskich. Materiał krzemienny reprezentuje typowy zestaw cech dla grupy chojnickiej. Uzyskano ponadto narzędzia kamienne: siekierę, narzędzie dłutowate i rozcieracz z podkładką. Ceramika reprezentowana jest na stanowisku przez 74 fragmenty. Wystąpiła w dwóch skupiskach: pierwsze zawiera ceramikę kultury pucharów lejkowatych, zapewne z fazy wióreckiej, drugie, mniej zawarte - silnie zniszczoną, mało charakterystyczną ceramikę, przeważnie nie neolityczną.

W torfowisku zachowały się warstwy kulturowe w układzie stratygraficznym, sugerujące przynajmniej dwie fazy osadnictwa, jednak mała powierzchnia wykopu i stosunkowo nieliczny, mało charakterystyczny ma-

teriał /35 krzemieni i 4 fragmenty ceramiki/ ograniczają na razie wartość ustaleń stratygraficznych. Datowanie poziomów oraz odtworzenie środowiska naturalnego możliwe będzie w momencie rozwinięcia na szerszą skalę badań torfowiska przylegającego do osady.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

GRĄDY-WONIECKO, gm. Rutki
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Stefan Karol Kozłowski i Karol Szymczak. Finansował WKZ w Łomży. Pierwszy sezon badań po przerwie od 1973 r. /badania mgr. Krzysztofa Burka/. Stanowisko wydmore wielokulturowe z obozowiskami mezolitycznymi, neolitycznymi i późniejszymi.

Celem badań było rozdzielenie stratygraficzne materiału zalegającego w centralnej części stanowiska w misach deflacyjnych.

Wykop /14 m²/ założono na terasce u podnóża stoku wału wydmorego. Zabytki zalegały w piasku drobno- i średnioziarnistym, w którym wyróżniono przysypany współcześnie poziom glebowy /próchnica i iluwium/. Pod nim wydzielono położony nad drobnoziarnistymi piaskami rzeczny drugi poziom humusowy /bez zabytków/. Pojedyncze krzemienie i fragmenty ceramiki przemieszczone z górnych partii wydmy znajdowały się na powierzchni wykopu.

W inwentarzu silnie zaznaczają się elementy komornickie: drobne, jedno - i dwupiętowe rdzenie, tylczaki Stawinoga i lancetowate półtylczaki Komornica, trójkąt rozwartokątny, trójkąt z retuszem trzeciego boku, trójkąt pieńkowski, drobne drapacze, rylce, przekłuwacz. Z zespołem tym wiąże się prawdopodobnie również trapez sugerujący wiek atlantycki. Mniej liczna część inwentarza zdaje się nawiązywać do neolitu /niektóre rdzenie, grocik trójkątny, masywny półtylczak, czy trapez o pokroju wyraźnie neolitycznym/. Również liczne fragmenty ceramiki wykazują podobieństwo do zespołów późnoneolitycznych, niektóre jednak przypominają materiały wcześniejsze lub późniejsze /do epoki żelaza włącznie/. Wstępna analiza stratygraficzna wykazała, że ceramika zalegała wyraźnie wyżej niż krzemienie kultury komornickiej.

Ponadto założono cztery wykopy sondażowe: dwa w centralnej, niezniszczonej części wydmy /po 2 m²/ i dwa na niższych od wykopu głównego poziomach w stronę zmeliorowanego rozlewiska rzeki Narwi /5 m² i 4 m²/. Materiał z wykopów górnych nawiązuje do mezolitu /rdzenie podobne do janiśławickich/, z dolnych zaś do mezolitu /zbrojniki/ i neolitu /ceramika i niektóre wyroby krzemienne/.